Viimaseil aastail on majanduselu areng jõudsalt liikunud tõusuteed. Peale muude majanduslikkude tegurite ja korrastusabinõude pole selleks mitte vähesel määral kaasa aidanud rahva majanduslikus mentaliteedis toimunud muutused. Kriisiaastad tõid raskusi, kuid neist omandas rahvas ka palju uusi väärtuslikke kogemusi. Kriisieelseil majandusliku tõusu aastail valitses meil laialdaselt ebamäärane kahtlus Eesti majandusliku arenemise eeldustesse. Kõige enam häirisid rahva meeleolu aeg-ajalt kordunud rahalised raskused, tekitades ebakindluse tunnet ja suunates kogu tegevuse enam juhuslikele ühepäevaülesannetele. Nii riiklikus majanduspoliitikas kui ka eramajanduslikes ringkonnis puudus sirge, kavakindel joon. Omajõuline ülesaamine teravamaist kriisiraskustest, poliitilise võitluse vaibumine ja valitsuse suurem järjekindlus majanduspoliitiliste abinõude käsitlemisel lõid kindlamaid eeldusi tegevuseks ja tervendasid ja puhastasid majanduslikku õhkkonda. Kavakindlus majanduselu korrastamisel ei piirdu enam ainult üldriiklikkude üritustega, vaid ka eramajanduslikus käitiskorrastuses pööratakse järjest enam tähelepanu tootmise ratsionaliseerimisele ja kohandamisele reaalsete majanduseeldustega. Seda tõendab meie tööstusstruktuurilistes muutustes viimaseil aastail ilmnenud suund.

Tootmise ja tarbimise vahekorra kujunemine viimaseil aastail näitab, et vastavalt meie muudele majanduseeldustele hoiutegevuse ulatusest tuletub küllalt rahuldavaid võimalusi uuteks investeerimisteks rahvamajandusliku tootmisaparaadi laiendamiseks ja seega ühtlasi kogu rahva majandusolude parandamiseks.

Eesti kroonika 1935, lk. 66